

בעולם ולא מוצאת מקום מנוחה
עד שישלמו מעשיו. משום זה
צריך אדם להתבונן תמיד
במעשיו וישוב לפני אדונו.

וכשהתבונן דוד המלך בדיני
האדם הללו, הקדים ואמר, (תהלים
קד) ברכי נפשי את ה', בטורם תצא
מן העולם, בעוד שאת נמצאת
עם הגוף. וכל קרבי את שם קדשו
- הם אברי הגוף שמשתתפים
כאחד עם הרוח. עכשו
בשתמצאו עמה, הקדימו לברך
את השם הקדוש טרם שיבא זמן
שלא תוכלו לברך ולחזור
בתשובה. ועל זה אמר ברכי נפשי
את ה' הללויה. באו אותם
החברים ונשקו את ראשו.

רבי חייא פתח ואמר, קחו
מאתכם תרומה לה'. בא וראה,
כשבא הקדוש ברוך הוא את
העולם, לא ברא אלא פדי שיבאו
ישראל ויקבלו את התורה.
בתורה נברא העולם, ועל התורה
הוא עומד. זהו שכתוב (ירמיה לג)
אם לא בריתי יומם ולילה חקות
שמים וארץ לא שמתי התורה
היא ארץ חיים בעולם הזה, וארץ
החיים בעולם הבא.

וכך מי שמשתדל בתורה, כאלו
השתדל בהיכלו של הקדוש ברוך
הוא, שהיכלו העליון של הקדוש
ברוך הוא היא התורה. וכשאדם
עוסק בתורה, הקדוש ברוך הוא
עומד שם ומקשיב לקולו, ככתוב
(מלאכי א) ויקשב ה' וישמע וגו'.
ונצול האדם משלשה דינים:
מדין העולם הזה, ומדין מלאך
המות שלא יכול לשלט עליו,
ומדין הגיהנם.

ויכתב ספר זכרון. מי הוא? אלא
יש ספר למעלה ויש ספר למטה.
זכרון - (אוח) הבגרות הקדוש

אתר נייחא, עד דישתלים עובדוי. בגין דא,
בעי בר נש לאסתפלגא תדיר בעובדוי, ויתוב
קמי מריה.

וכד אסתפלג דוד מלכא בדינין אלין דבר נש,
אקדים ואמר (תהלים קד) ברכי נפשי את יי',
עד לא תפוק מן עלמא, בעוד דאנת אשתכחת
עם גופא. וכל קרבי את שם קדשו, אינון
שייפי גופא, דמשתתפי כחדא ברוחא. השתא
דתשתכחון עמה, אקדימו לברכא שמא
קדישא, עד לא ימטי זמנא דלא תיכלון
לברכא, ולא תבא בתיובתא, ועל דא אמר
ברכי נפשי את יי' הללויה. אתו אינון חברייא
ונשקו רישיה.

רבי חייא פתח ואמר, (דף ר' ע"א) (שמות לה) קחו
מאתכם תרומה ליי'. תא חזי קדשא
ברוך הוא כד ברא עלמא, לא ברא ליה, אלא
בגין דייתון ישראל, ויקבלון אורייתא.
באורייתא אתברי עלמא, ועל אורייתא
קיימא. הדא הוא דכתיב, (ירמיה לג) אם לא בריתי
יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי.
אורייתא איהי ארפא דחיי בהאי עלמא,
וארפא דחיי בעלמא דאתי.

וכך מאן דאשתדל באורייתא, כאלו אשתדל
בהיכליה דקודשא ברוך הוא. דהיכלא
עלאה דקודשא ברוך הוא, אורייתא איהי.
וכד בר נש עסיק באורייתא, קדשא ברוך הוא
קאים תמן, ואצית לקליה, כמה דכתיב, (מלאכי
א) ויקשב יי' וישמע וגו'. ואשתזיב בר נש
מתלת דינין: מדינא דהאי עלמא. ומדינא
דמלאך המות, דלא יכול לשלטא עליה.
ומדינא דגיהנם.

ויכתב ספר זכרון. מאי איהו. אלא אית ספר
לעילא, ואית ספר לתתא. זכרון אתר (ג"א את) קיימא קדישא, דנטיל